



IPARRAGIRRE ABILA DELA

Doinua: Iparragirre abila dela

Neurria: Neurri berezia. Sei puntukoa. Bi errimako bertsoa

Testuaren iturria:

Antonio Zavala. 1969. Xenpelar bertsolaria. Auspoa. 120 or.



Antonio
Valverde

Juan Frantzisko Petriarena
Xenpelar (1835-1869)
Erreterria, Gipuzkoa)

“Xenpelar Bertsolaria” liburuan jasota dagoenez, bertso honen gertaera halaxe izan omen zen:

Xenpelar eta Iparragirre Donostiako sagardotegi batean egokitu ziren, eta Iparragirrek esan:

-Etorri nahi al duk nirekin? Nik soinua jo eta hik bertsoak kanta, ederki biziko gaituk!

Xenpelarrek ezetz. Eta Iparragirrek segi:

-Hik beti doinu zaharrean kantatzen dituk bertsoak; ez izan gauza nire doinu berriaz bertsoak egiteko... hargatik ez duk nirekin etorri nahi!

Eta Xenpelarren erantzuna haxe izan zen: doinu berriaz (uste denez, Iparragirrek sortua zuen doinu berriaz) bi bertso hauek botatzea.

1 Iparragirre abila dela
askori diot **aditzen**
eskola ona eta musika
hori hoiekin **serbitzen**.
Ni ez nazu **ibiltzen**
kantuz dirua **biltzen**
komediante **moduan**
debalde festa preparatzen det
gogua dedan **orduan**.

2 Eskola ona eta musika
bertsolaria **gainera**
gu ere zerbait izango gera
horla hornitzen **bagera**.
Atoz gure **kalera**
baserritar **legera**
musika hoiek **utzita**
Erreterrian bizi naz eta
egin zaidazu **bisita**.

